

[Ellen Poulsen.]

i det oprindelige lovforslag, at det skal udtale sig. Det var nævnene.

Det andet store spørgsmål, vi har drøftet i udvalget, er konsulenterne, og her vil jeg gerne pege på, at man for amtskonsulenternes vedkommende har fået indføjet, at den medhjælp, de nødvendigvis må have — vi erkender nemlig, at et meget stort arbejde i visse amter har været henlagt til amtsskolekonsulenterne — skal være efter behov og være honorarlønnet, ligesom den skal tages blandt de lærere, der har deres arbejde inden for området. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at der også her bør vises en vis tilbageholdenhed. Vi har jo desværre stor læremangel, og det hjælper ikke så forfærdelig meget på problemet, hvis man stadig tager fra den ene pulje og lægger i den anden; så kommer man ikke ret langt. Ingen manuelle opgaver, som kan løses af kontoruddannede folk, må henlægges til lærere, som der jo er så hårdt brug for til andre ting.

Særkonsulenter er noget forholdsvis nyt, og også de har været drøftet meget. Vi erkender, at der ude omkring er et behov, og at de konsulenter, der er ansat i amterne, mange steder ikke kan overkomme opgaven, og det kan ikke være rigtigt, at der ude i landets skoler sidder børn, som må vente alt for længe, før de kan få den fornødne hjælp; her må der naturligvis kunne tages det samme hensyn til børn ude omkring i landet som til børn inde i byerne. Jeg er ganske klar over, at noget af det samme her vil gøre sig gældende — jeg tænker på læremangelen — idet man regner med at få medhjælp til særkonsulenterne derved, at lærere får en uddannelse på de såkaldte årskursus, som muligvis bliver udvidet. Man er jo inde på, at det også skal være muligt for lærere fra landdistrikterne at søge disse stillinger, men også det betyder, at der muligvis tages lærere fra bestående embeder. Hele spørgsmålet er, som man ser, meget ømfindtligt.

Udvalget har været lidt inde på spørgsmålet om overlappning, idet man ønsker at undgå enhver form for overlappning; jeg tænker på den særkonsulentvirksomhed, som går videre under børnefor sorgen, men jeg forstår, at den højtærede minister vil

fremkomme med forslag, hvori disse problemer vil blive taget op.

Noget ganske nyt er det, at der kan sættes særlige konsulenter for købstadskoler eller købstadordnede skoler, konsulenter for visse fag eller faggrupper, som skal være rede til at undervise ved siden af. Vi har været meget tilbageholdende over for den pågældende bestemmelse, men vi må vel se på det som noget forsøgsagtigt. Det er da også sagt, at disse konsulenter kan antages for et bestemt tidsrum, så at man gennem disse forsøg kan finde ud af, om det virkelig er en gruppe, man er nødt til at indføre i skolen.

Jeg er klar over, at der i den nærmeste fremtid vil ske en rivende udvikling i alt, hvad der hedder undervisning og uddannelse. Da vi i dagbladene så den højtærede undervisningsministers redegørelse for de næste 10 års planer, kunne man jo nok blive noget chokeret, men én ting må vel stå fast, og det er, at børneskolen må være grundlaget for al videre uddannelse, og at det derfor navnlig er børneskolen, man må koncentrere sig om, så børnene kan få det bedste grundlag for al videre uddannelse. Derfor tror jeg, man måske i noget højere grad bør koncentrere sig om at se på de resultater, der i dag opnås igennem børneskolen, og at man måske bør vise nogen tilbageholdenhed med alle de mange store planer, som ligger for. Det hjælper jo ikke så meget at have bunker af planer, når man ikke har grundlaget, nemlig muligheden for at give den undervisning, der skal gives. Jeg skal derfor meget henstille til den højtærede undervisningsminister at tage alle disse ting i betragtning, hver gang man kommer frem med nye problemer og nye afarter af skolevæsenet.

Poul Thomsen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Edv. Jensen, ikke har haft lejlighed til at deltage i de sidste udvalgsmøder angående lovforslaget og derfor heller ikke har haft lejlighed til at deltage i redaktionen af betænkningen, skal jeg på mit partis vegne fremsætte et par bemærkninger.

Først vil jeg gerne sige, at vi fra vor side anerkender den vilje, der fra alle sider har været til at nå frem til en fælles